

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาความคาดหวังและความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติตามการรับรู้ของนักศึกษานายบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษานายบาลชั้นปีที่ 2, 3, 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวนทั้งหมด 165 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 60 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 56 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 49 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 เรียนหลักสูตรนายนบาลศาสตรบัณฑิต ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เรียนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (นายนบาลและผดุงครรภ์)

การเก็บข้อมูลและผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบสอบถามความคาดหวังและความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ และแบบสอบถามสาเหตุที่ทำให้ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของนักศึกษาไม่เป็นไปตามความคาดหวัง เก็บข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ และพฤษภาคม 2538 ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของนักศึกษา

1.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ โดยรวม (ด้านความรู้และการตัดสินใจ ด้านทักษะในการปฏิบัติ ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบ) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (คะแนนเฉลี่ย 187.44) สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (คะแนนเฉลี่ย 177.68) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ ด้านความรู้และการตัดสินใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (คะแนนเฉลี่ย 54.48) สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (คะแนนเฉลี่ย 51.18) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ ด้านทักษะในการปฏิบัติ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 , 3 และ 4 (คะแนนเฉลี่ย 71.40 , 73.19 และ 75.10 ตามลำดับ) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (คะแนนเฉลี่ย 57.85) สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (คะแนนเฉลี่ย 55.10) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของนักศึกษา

2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ โดยรวม (ด้านความรู้และการตัดสินใจ ด้านทักษะในการปฏิบัติ ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบ) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (คะแนนเฉลี่ย 155.32) สูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (คะแนนเฉลี่ย 143.62) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติด้านความรู้และการตัดสินใจ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (คะแนนเฉลี่ย 42.08) สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 (คะแนนเฉลี่ย 38.17) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติด้านทักษะในการปฏิบัติของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (คะแนนเฉลี่ย 60.95) สูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (คะแนนเฉลี่ย 55.94) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 , 3 และ 4 (คะแนนเฉลี่ย 50.76 , 49.50 และ 52.28 ตามลำดับ) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคาดหวังและความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของ
นักศึกษานายวิชา

3.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ
โดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (177.68) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถ
ในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ โดยรวม (150.68) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

3.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ
โดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 (181.73) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถ
ในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ โดยรวม (143.62) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

3.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้
ภาคปฏิบัติโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (187.44) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยว
กับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติโดยรวม (155.32) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

3.4 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ของภาคปฏิบัติ
ด้านความรู้และการตัดสินใจของนักศึกษาปีที่ 2 (51.18) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยว
กับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติในด้านเดียวกัน (40.41) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .000

3.5 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ
ด้านความรู้และการตัดสินใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 (51.85) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริง
เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติในด้านเดียวกัน (38.17) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .000

3.6 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ
ด้านความรู้และการตัดสินใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (54.48) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริง
เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติในด้านเดียวกัน (42.08) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .000

3. ความคาดหวังและความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของ
นักศึกษานายพล

3.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ
โดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (177.68) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถ
ในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ โดยรวม (150.68) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

3.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ
โดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 (181.73) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถ
ในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ โดยรวม (143.62) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

3.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้
ภาคปฏิบัติโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (187.44) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยว
กับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติโดยรวม (155.32) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

3.4 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ของภาคปฏิบัติ
ด้านความรู้และการตัดสินใจของนักศึกษาปีที่ 2 (51.18) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริงเกี่ยว
กับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติในด้านเดียวกัน (40.41) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .000

3.5 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ
ด้านความรู้และการตัดสินใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 (51.85) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริง
เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติในด้านเดียวกัน (38.17) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .000

3.6 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคาดหวัง เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ
ด้านความรู้และการตัดสินใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (54.48) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเป็นจริง
เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติในด้านเดียวกัน (42.08) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .000

4. สาเหตุที่ทำให้ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของ นักศึกษาพยาบาลไม่เป็นไปตามความคาดหวัง

4.1 สาเหตุที่ทำให้ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของ นักศึกษาพยาบาลไม่เป็นไปตามความคาดหวัง ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ตอบเป็นจริงมากที่สุด จำนวน 60 คน (ร้อยละ 36.4) คือ มีระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยจึงปฏิบัติได้ไม่คล่อง สาเหตุอันดับ ถัดมาซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ตอบเป็นจริงมากที่สุดคือ เวลาในการศึกษาข้อมูลไม่เพียงพอ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 40.0) หนังสือในการค้นคว้ามีน้อย จำนวน 63 คน (ร้อยละ 38.2) ไม่สามารถให้ การพยาบาลบางอย่างได้ เนื่องจากไม่เคยกระทำหรือได้กระทำน้อยครั้ง จำนวน 48 คน (ร้อยละ 29.1) รู้สึกอึดอัด และประหม่าที่ต้องปฏิบัติงานต่อหน้าอาจารย์นิเทศและเจ้าหน้าที่ จึงทำให้ปฏิบัติได้ไม่คล่องแล้วจำนวน 53 คน (ร้อยละ 32.1)

4.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนสาเหตุที่ทำให้ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ ภาคปฏิบัติไม่เป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (98.18 คะแนน) ต่ำกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (115.57 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนสาเหตุที่ทำให้ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ ภาคปฏิบัติไม่เป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (98.18 คะแนน) ต่ำกว่า ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (117.10 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวัง ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ ภาคปฏิบัติ และสาเหตุที่ทำให้ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติไม่เป็นไป ตามความคาดหวัง

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถใน การเรียนรู้ภาคปฏิบัติเป็นไปทางบวกในระดับปานกลาง ($r = .38$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาค ปฏิบัติและสาเหตุที่ทำให้ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติไม่เป็นไป ตามความคาดหวังเป็นไปทางลบในระดับต่ำ ($r = -.17$) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาค ปฏิบัติและสาเหตุที่ทำให้ความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติไม่เป็นไปตาม ความคาดหวังเป็นไปทางลบในระดับปานกลาง ($r = -.48$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติที่มีจำกัด อาจารย์ผู้สอนควรร่วมกันพิจารณาว่าควรจัดและกำหนดประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา ให้นักศึกษาสามารถทำการพยาบาลบางอย่างที่จำเป็นสำหรับการพยาบาลพื้นฐานได้ครอบคลุมและทั่วถึง โดยไม่จำเป็นต้องผ่านทุกหอพผู้ป่วย
2. การสอนภาคทฤษฎีควรเน้นเรื่องหลักการ ส่วนการนำสู่การปฏิบัตินั้นอาจารย์ผู้สอนควรชี้แนะแก่นักศึกษาเพื่อให้เกิดทักษะในการประยุกต์ เพราะในแต่ละสถานที่หรือหอพผู้ป่วยอาจมีความแตกต่างกัน
3. การสอนเรื่องกระบวนการพยาบาลอาจคงไว้ในชั้นปีที่ 2 แต่อาจารย์ผู้สอนควรคำนึงถึงความสามารถของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี เมื่อนักศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 และ 4 อาจารย์ผู้สอนควรสอนแทรกความรู้เรื่องกระบวนการพยาบาลแก่นักศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมตามประสบการณ์การพยาบาลที่เรียนในขณะนั้น ๆ และจัดลำดับความยากง่ายตามเนื้อหาวิชานั้น เช่นเดียวกับ การพยาบาลแบบองค์รวมและความรู้เรื่องยา
4. อาจารย์นิเทศหรืออาจารย์ผู้สอนควรคำนึงถึงการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของนักศึกษาควรมีสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเช่นการทำตัวเป็นแบบอย่าง การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง และการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร
5. อาจารย์นิเทศควรใช้เวลาในการศึกษาข้อมูลแก่นักศึกษามากขึ้น หากมีความจำกัดเรื่องเวลา ควรชี้แนะการหาข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้ในการเขียนแผนการพยาบาล เพื่อให้ศึกษาลดความเครียดและวิตกกังวลในเรื่องนี้
6. ควรมีคณะกรรมการสำรวจหนังสือที่จำเป็นและใช้เป็นประจำสำหรับการค้นคว้าของนักศึกษา และควรจัดหาหนังสือให้เพียงพอกับการใช้ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศและนักศึกษา
3. เปรียบเทียบความคาดหวังและความเป็นจริงเกี่ยวกับการนิเทศของอาจารย์ตามการรับรู้ของนักศึกษา
4. กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของนักศึกษา

